

Кореляційна залежність за основними показниками продуктивності у корів різного походження має певну спрямованість. Так, коефіцієнт кореляції між надоем і жиромолочністю у корів ліній Сілінг Трайджун Рокіта і Віс Бек Айдіала негативний ($r = -0,013$ і $-0,205$), а у ровесниць ліній Рефлекшн Соверінга і Романдейл Шейлімара — позитивний ($r = 0,083$ і $0,195$). Кореляція між надоем і живою масою позитивна, але невисока ($r = 0,069$ — $0,324$) у первісток усіх ліній, крім лінії Віс Бек Айдіала ($r = -0,188$). Коефіцієнт кореляції між надоем молока і кількістю молочного жиру позитивний і високий у корів усіх ліній ($r = 0,832$ — $0,977$).

Отже, значно краще передають нащадкам ознаки молочності бугаї-плідники ліній Романдейл Шейлімара 265607 і Рефлекшн Соверінга 198998, завезені із ФРН.

Подільська державна аграрно-технічна академія

УДК 636.32/38.082.26:575.17

П.И. ЛЮЦКАНОВ, Н.С. МАРЗАНОВ

ГРУППЫ КРОВИ ОВЕЦ ЦИГАЙСКОЙ ПОРОДЫ ГУСТОШЕРСТНОГО ТИПА

В Республике Молдова разводят овец цигайской породы двух типов — густошерстных и длинношерстных. Исходя из этого, мы ставили перед собой задачу: изучить генетическую структуру крови цигайских овец густошерстного типа, разводимых в ГПЗ «Победа».

От 36 баранов-производителей и 64 ярок 18–20-месячного возраста были взяты образцы крови для постановки серологических реакций. Генетическая структура крови изучалась по 14 антигенам 6 систем групп крови (табл. 1).

Анализируя данные таблицы, можно отметить, что различия по частоте встречаемости каждого антигена в отдельности небольшие. Отклонения по частоте встречаемости антигенов объясняются тем, что исследованные бараны-производители завезены из с. Каменка Измаильского района Одесской области, а ярки получены при скрещивании овцематок с баранами, завезенными из Донецкой области, Крыма и других регионов, но все густошерстного типа.

© П.И. Люцканов, Н.С. Марзанов, 1999

Розведення і генетика тварин. 1999. Вип. 31 – 32

• Частота встречаемости антигенов овец цигайской породы

Система	Антигенные факторы	Бараны-производители n = 36	Ярки 18-20 мес. n = 64	В среднем n = 110
A	Aa	0,94	0,91	0,92
	Ab	0,28	0,16	0,20
B	Bb	0,75	0,66	0,69
	Bd	0,78	0,82	0,81
	Bg	0,25	0,45	0,38
	Be	0,44	0,43	0,44
	Be1	0,50	0,54	0,53
	Bi	0,06	0,19	0,15
C	Ca	0,81	0,88	0,85
	Cb	0,83	0,88	0,86
M	Ma	0,92	0,95	0,94
R	O	0,50	0,36	0,41
	R	0,50	0,61	0,57
D	Da	0,39	0,31	0,34

У исследованного поголовья выявлена высокая частота встречаемости по Aa, Bb, Bd, Ca, Cb, Ma (0,94–0,69), средняя — Bg, Be, Be1, O, R, Da (0,57–0,34) и низкая по Ab (0,20) и Bi (0,15) антигенам. Приведенную частоту встречаемости всего комплекса антигенных факторов можно использовать как генетический маркер густошерстного типа овец цигайской породы.

При проведении селекционной работы по созданию молочного типа цигайских овец из данного хозяйства было завезено пять баранов-производителей для скрещивания с овцематками остфризской породы. Полученные помесные бараны ЦхОФ были использованы в колхозе «Родина» Тараклийского района на цигайских овцах местной популяции для получения молодняка с 25-процентной кровностью по остфризской породе (ЦхОФ)хЦ. Используя полученные данные по частоте встречаемости антигенных факторов овец цигайской и остфризской пород и их помесей (табл. 2), расчетным методом определили генетические расстояния между ними и вычислили генетические дистанции.

Наибольшая генетическая дистанция установлена между остфризскими и цигайскими овцами ($d = 0,3373$) и наименьшая — ($d = 0,2127$) помесями, а у самих помесей прослеживается прямая зависимость: помеси — материнская основа.

**Частота встречаемости антигенов у овец цыгайской и
остфризской пород и их помесей**

Система	Антигенные факторы	Цыгайские n=110	Остфризские n=125	ЦхОФ n=23	(ЦхОФ)хЦ n=198
A	Aa	0,92	0,50	0,39	0,67
B	Bb	0,69	0,38	0,70	0,47
	Be	0,44	0,19	0,35	0,18
C	Ca	0,85	0,31	0,30	0,62
	Cb	0,86	0,35	0,74	0,88
M	Ma	0,94	0,66	0,78	0,45
R	R	0,57	0,36	0,74	0,67
	O	0,41	0,52	0,17	0,25
D	Da	0,34	0,39	0,30	0,37

*Национальный институт животноводства и ветеринарии
(Республика Молдова)
Всероссийский институт животноводства
(Российская Федерация)*

УДК 636.22.28. 082.4- 089. 843
А.В. МАДІЧ

ЦИТОЛОГІЧНА І МОРФОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМБРІОНІВ НОРОК

Ембріональний матеріал, одержаний у результаті вимивання яйцепроводів і рогів маток норок дослідного господарства «Бар-татівське», оцінювали в середовищі ТС-199 з антибіотиками. У наших експериментах популяція ембріонів за одну овуляцію від умовного донора була досить гомогенною і вміщувала ембріони стадій морула-бластоциста 6–9-го дня розвитку.

Вміст у зиготах великої кількості ліпідів, що використовують-ся ними для синтезу стероїдів під час імплантації, а також для утворення трофобластичної оболонки гігантських бластоцист, зберігався на всіх стадіях доімплантаційного розвитку. Компактні морули 6–7-го дня розвитку ($d = 140 - 160 \text{ см}$) були покриті зоною пелюцида, інтактність якої, як відомо, необхідна умова для подальшого розвитку ембріонів норок. Перивітеліновий простір створював різкий контраст з темною масою чітко окреслених бластомерів.

© А.В. Мадіч, 1999

Розведення і генетика тварин. 1999. Вип. 31–32